

REFERÁTY

III. KONFERENCE MINISTRŮ ZDRAVOTNICTVÍ
SOCIALISTICKÉHO TÁBORA

Ve dnech 30. září až 9. října proběhla v Praze konference ministrů zdravotnictví socialistického tábora, které se zúčastnili zástupci dvanácti zemí: Albánie, Bulharska, Maďarska, Vietnamu, Německé demokratické republiky, Číny, Koreje, Mongolska, Polska, Rumunska, Sovětského svazu a Československa.

Konference se zabývala hlavně otázkami zdravotní péče o pracující průmyslových závodů. Mimo to se ministři zdravotnictví zúčastněných zemí vzájemně informovali o rozvoji zdravotnictví ve svých zemích v roce 1957 a projednali otázky další spolupráce zemí socialistického tábora v oblasti zdravotnictví.

Závěrem konference bylo konstatováno, že na úseku zdravotní péče o pracující průmyslových závodů bylo dosaženo ve všech zemích socialistického tábora významných úspěchů, podmíněných hospodářským a politickým systémem zemí socialistického tábora a zajišťovaných státní plánovitou soustavou široce dostupné a bezplatné zdravotní péče, zaměřené preventivně a postavené na vědeckých základech a s širokou účastí veřejnosti.

Ochrana zdraví obyvatelstva je v socialismu úkolem celé společnosti, nejen zdravotníků. Zdraví pracujících je neoddělitelnou složkou zvyšování produktivity práce, a proto vedoucím článkem socialistického zdravotnictví je zdravotní péče o pracující v závodech. Mimořádnou pozornost je tu třeba věnovat klíčovým odvětvím průmyslu.

Socialistická zdravotní péče zdůrazňuje nutnost plynulé a celkové péče o člověka ve zdraví i nemoci. Prakticky to znamená účelné rozdělení práce mezi závodní a územní zdravotnická zařízení. Vedoucími principy práce obou je dílenský a obvodní systém (dílenská a zdravotní obvody) a dispensární péče.

Na soustavném zlepšování zdravotní péče se podílejí značnou měrou dobrovolní spolupracovníci zdravotníků. Jejich pomoc je třeba stále rozšiřovat. Stejně tak je nutné zapojovat do úkolů zdravotní péče hospodářské složky, zejména odborové organizace a správy závodů. Konference schválila zásady, podle kterých má být zlepšována výchova zdravotnických kádru.

Zájmem pracujících musí sloužit i lékařská posudková péče. Jejím posláním je nejen posuzovat pracovní schopnost člověka, ale i jeho celkový zdravotní stav s ohledem na pracovní a sociální podmínky, pečovat o jeho vhodné pracovní zařazení a hlavně činit opatření, aby se předešlo jeho trvalé předčasné invaliditě.

Pro způsob organizace a poskytování zdravotní péče o pracující má zásadní význam znalost zdravotního stavu průmyslového dělnictva. Jeho analýzu je účelné provádět nejen podle chorob, ale též s přihlédnutím k oboru zaměstnání, způsobu provozu, k věku, pohlaví atd.

Vztah zdraví a práce musí být středem pozornosti všech pracovníků lékařské vědy nejen na úseku hygieny práce a chorob z povolání, ale též všech klinických oborů medicíny, provozu a organizace. Vědecká činnost těchto úseků se musí stále prohlubovat. Jako nejnaléhavější problém stojí nyní před vědeckým výzkumem silikosa a jiná prašná onemocnění, prevence před radioaktivním zářením, hlukem a vybrací, sledování vlivu nových chemikálií na organismus, otázky práce žen a dorostu a prevence úrazovosti. Zvláštní pozornosti vědeckého výzkumu si vyžaduje chřipka, katary horních dýchacích cest a angina, onemocnění srdce a cév, nemoci periferního nervstva a trávicích orgánů.

Členové jednotlivých delegací vystoupili s referáty o různých problémech péče o zdraví ve svých zemích.

Československý delegát, profesor MUDr. J. Teisinger přednesl referát o výsledcích výzkumu v oboru hygieny práce a nemocí z povolání v ČSR v posledních letech.

V koreferátech delegací jednotlivých zemí bylo hovořeno o účasti zdravotnického aktivu Červeného kříže v léčebné péči o průmyslové závody, o organizaci a řízení hygienické a protiepidemické služby v průmyslových závodech Bulharské lidové republiky, o celkovém stavu zdravotní péče o průmyslové dělnictvo v Čínské lidové republice, o pracovních úrazech, jejich prevenci a boji proti nim v Korejské lidové republice, o zdravotní péči o dorost v závodech a podnicích a o úkolech a práci výboru dobrovolných aktivistů, komisí národního pojištění, komisí bezpečnosti a ochrany práce a organizací Červeného kříže v průmyslových závodech Maďarské lidové republiky, o zdravotní péči o dělníky v průmyslu v Mongolské lidové republice, o vědeckých a organizačních základech posudkové lékařské péče v Německé demokratické republice, o úrazovosti v průmyslu, boji proti ní a prevenci úrazů a o některých problémech v ochraně zdraví ženy v průmyslu v Polské lidové republice, o lékařské péči v naftovém průmyslu a v dolech a o lékařské posudkové činnosti v Rumunské lidové republice, o úloze městských nemocnic ve zdravotní péči o průmyslové dělníky, o vědeckém výzkumu v oblasti hygieny práce a chorob z povolání a o zkušenostech z organizace léčebné péče o horníky Donbasu v Sovětském svazu, o všeobecné situaci v továrnách a na staveništích po vítězství odboje a o práci komise pro ochranu a bezpečnost práce Vietnamské lidové republiky.

Závěrem konference se ministři zdravotnictví zúčastněných zemí usnesli uspořádat v letech 1959 až 1960 několik mezinárodních symposií: o otázkách zdravotnické statistiky (SSSR – 1959–1960), o zdravotní ochraně proti ionisujícímu záření (SSSR – 1959), o otázkách fyziologie práce a posuzování pracovní schopnosti (RLR – 1960), o ochraně zdraví pracujících žen (PLR – 1960), o dermatosách z povolání (ČSR – 1960), o typizační výstavbě zdravotnických zařízení (NDR – 1959 až 1960), o lékařské radiologii (NDR – 1959) a poradě zdravotnických pracovníků hlavních měst socialistických zemí (NDR – 1959).

Ministři zdravotnictví přijali zásadu o vzájemném poskytování bezplatné lékařské péče při onemocnění občanů socialistických zemí, jestliže pobývají dočasně na území jiné socialistické země. Tato zásada bude vyjádřena ve dvoustranných úmluvách o spolupráci.

Vedle upevňování spolupráce mezi zeměmi socialistického tábora bude podporována a rozvíjena spolupráce se všemi mezinárodními lékařskými společnostmi a organizacemi.

Příští konference ministrů socialistického tábora se sejde v měsíci září až říjnu v Sofii. Hlavním bodem jednání bude péče o venkovské obyvatelstvo. Ministři zdravotnictví se na ní budou opět informovat o dalším rozvoji zdravotní péče v socialistických zemích v letech 1958–1959 a znovu projednají otázky další vzájemné spolupráce.

Konference ministrů zdravotnictví v roce 1960 bude věnována problematice srdečních a cévních chorob.

III. konference ministrů zdravotnictví socialistického tábora byla zakončena 9. října 1958 podpisem protokolu.

Major MUDr. Miloš Povondra